

## [Aksel Larsen.]

kerhed kan gå ud fra, at der bliver ingen aggression fra Amerikas side eller fra alle Atlantpagtlandenes side. Det er muligt, at Amerikas udenrigsminister har afgivet disse forsikringer. Den slags afgiver man altid, når man laver militæralliancer, men den højtærede udenrigsminister kan ikke være uvidende om, at der foreligger en hel lavine af udtalelser af amerikanske blade og statsmænd, som siger noget ganske andet. Jeg har ved en anden lejlighed nævnt nogle af dem. Jeg skal nævne nogle stykker til i dag.

I „United States News and World Report“ for den 31. december 1948 stod der:

„Hvis man virkelig når til fred, vil den komme helt på tværs. For øjeblikket sætter rustningsudgifterne og hjælpen til andre lande gang i forretningerne.“

I „New York Star“ for 2. januar 1949 står der:

„Nogle forretningsfolk frygter, at hvis man fik udarbejdet fred med Sovjetunionen, og vort militærbudget sat ned, ville det føre til nedgang i forretningsaktiviteten.“

I „Wall Street Magazine“ for den 20. november 1948 stod der følgende:

„Selvom en fredspanik ikke er sandsynlig i den nærmeste fremtid, kan dens virkning, hvis den opstår og medfører nedsettelse af rustningsudgifterne, let blive værre end en mindre skatteforhøjelse set fra monopolernes profitstandpunkt.“

Dertil vil man formodentlig sige, at det er bladudtalelser, og dem regner man ikke med. Godt, jeg skal komme med udtalelser fra medlemmer af den amerikanske kongres, som man her i debatten har henvist så stærkt til, idet man har sagt, at den amerikanske kongres er en garanti for, at der ikke bliver krig. I den amerikanske kongres var der indtil valget i efteråret et kvindeligt medlem, mrs. Claire Luce — hun er gift med lederen af „Time“ og „Life“-koncernen —, og hun udtalte, udtalelsen er gengivet i det franske blad „La Vie Française“ for den 18. februar 1948:

„Amerika har været igennem to store krige, men de minder, der er efterladt, er mindre forbitrende end erindringen om den store krise i 30'erne, den forbandede tid, da de arbejdsløse solgte

æbler på gaden. Vort folk vil hverken krise eller krig. Men hvis det skulle vælge, ville det vælge krigen“.

Amerikas krigsminister Kenneth Royal erklærede i en rapport til Truman den 11. marts 1949 — det er ikke så længe siden:

„Besættelsesmyndighedernes hovedformål“ — han tænker på besættelsesmyndighederne i Tyskland — „er nu ikke mere, som det var tilfældet umiddelbart efter krigen, afrustning, afmilitarisering, borttransportering af ledere, som var ansvarlige for militær aggression, for national ekspansionspolitik og for racehad, til egne fjernt fra deres indflydelsesområder, elimination af krigspotential og forfølgelse af krigsforbrydere. Nu beskæftiger man sig med en mere positiv fase, med programmer på længere sigt.“

I efteråret var en delegation fra den amerikanske kongres i Berlin. Delegationens næstformand, medlem af kongressens militærkomité, Paul Schaeffer holdt en tale for vestzonens myndigheder i Berlin, hvori han sagde — jeg beder udenrigsministeren høre godt efter: —

„En kraftprøve med russerne er før eller siden uundgåelig. Jo før det bliver, des bedre. Tiden arbejder for russerne, vi er parat nu. Vesttysklands industri kan genopbygges tidsnok til at spille sin rolle i denne kraftprøve. Fra den amerikanske kongres kan vi opnå alle de penge til Tyskland, som vi vil.“

Sådan står det til i det fredsvenlige Amerika, dets presse og dets politikere, og så giver jeg ikke noget for formelle erklæringer om, at Atlanterhavspagten er tænkt som et amerikansk fredsværktøj.

For det syvende sagde udenrigsministeren, at der ikke ville blive krævet baser af Danmark. Det er svært at fæste lid til denne påstand, når han i den samme tale erklærer, at Danmark ønsker at overtage det, han så smagfuldt kalder etableringerne på Grønland. Uanset at Danmark nu må overtage etableringerne på Grønland, er der dog altså et spørgsmål om baser, og en bases værdi i givet tilfælde beror naturligvis ikke på, om den i flyvemaskinernes og de luftbårne troppers tidsalder i forvejen er besat med tropper fra en fremmed magt, eller om den ligger parat til at modtage dem. Indretter man krigsbaser, der vil være velegnede for